

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16797/2024
26.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Бранимир Пешић, адвокат из ..., против туженог ЈВП „Србијаводе“ Београд, ВПЦ „Морава“ Ниш, чији је пуномоћник Драгољуб Лазаревић, адвокат из ... и тужене Општине Алексинац, коју заступа Општински правобранилац Алексинац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ЈВП „Србијаводе“ Београд, ВПЦ „Морава“ Ниш, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 7299/22 од 15.12.2022. године, у седници одржаној 26.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЈВП „Србијаводе“ Београд - ВПЦ „Морава“ Ниш, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 7299/22 од 15.12.2022. године у усвајајућем делу, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЈВП „Србијаводе“ Београд – ВПЦ „Морава“ Ниш, изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 7299/22 од 15.12.2022. године у усвајајућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 796/22 од 27.10.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете за 2016. годину износ од 48.185,28 динара са законском затезном каматом почев од 27.10.2022. године до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате за период од 30.08.2016. до 27.10.2022. године, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени солидарно обавежу да му накнаде штету за изгубљени принос у 2017. и 2018. години, и по том основу солидарно исплате износ од 190.794,24 динара са законском затезном каматом почев од 30.08.2016. године до коначне исплате, одбијен је као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 7299/22 од 15.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у

ставу другом и трећем изреке, тако што су обавезани тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде штете за 2017. и 2018. годину, по основу изгубљеног приноса, солидарно исплате износ од 190.794,24 динара законском затезном каматом почев од 27.10.2022. године до коначне исплате, док је тужбени захтев тужиоца за исплату камате за период од 30.08.2016. године до 27.10.2022. године, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 144.659,18 динара. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 31.615,88 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене Општине Алексинац за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ЈВП „Србијаводе“ Београд, ВПЦ „Морава“ Ниш, благовремено је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права али и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, како то произилази из навода ревизије, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца за накнаду материјалне штете у виду измакле користи одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге од значаја за оцену постојања овог вида штете, а истицањем у ревизији да није био извођач радова, као ни наручилац, тужени у ствари оспорава утврђено чињенично стање, што не представља дозвољен ревизијски разлог по члану 407. став 2. ЗПП. Питање постојања штете па и измакле користи која се одређује применом одредбе члана 189. став 3. Закона о облигационим односима, постојања противправне радње и узрочно-последичне везе, довољно је расправљено у судској пракси, па нема ни потребе за новим тумачењем права или уједначавањем судске праксе, јер одлука не одступа од првог сватања израженог у одлукама овог суда у ситуацији када штета настане због радова вршених у јавном интересу, али пре извршене експропријације и остварене накнаде за експрописано земљиште.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења

тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради нанаше штете поднета је 18.10.2018. године, а вредност предмета спора је 238.979,52 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је и ревизија туженог недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у једном делу и одлучио о захтеву тужиоца, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је у посебној глави Закона о парничном поступку (XXXIII) која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да у овим споровима ревизија није дозвољена, због чега специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић